

EVENTYR UNDER UDS STILLINGSTIDEN

i 1 Akt af Erik Bøgh.

(1872. Folketheatret.)

Allegretto.

I. Fru Bertrand.

1. Ja der - som no - get Hjer - te har lidt Af Kærlig - hed, saa er det nok.
 2. Det er nu syv Aar si - den om - trent, Jeg led saa ræd - somt for en Stu -

1. mit. Tænk jeg var engang kommen saavidt, At jeg blev al - drig Sygdommen kvit! Mensaa til Slutning lær - te
 2. dent. Da saa jeg, at en Handels - a - gent var et for - trinligt Me - di - ka - ment. Menda saa han fi - xer - te

1. jeg No - get, der straks ku - rer - te mig; Jeg blev saa klog, jeg nær - te ej Flam - mer - ne,
 2. mig, Det kan De tro, kre - per - te mig; naa, men jeg re - van - cher - te mig, Da min Kap -

ad libitum.

1. der for - tær - te mig, Jeg lær - te mig, jeg lær - te mig: At om og - saa en In - kli - na -
 2. tain er - klær - te sig, Jeg lær - te mig, jeg lær - te mig: At mod al den - ne Kærlig - heds Jammer og

1. tion For en Per - son Brin - ger os næ - sten fra For - stan - den, Er den ku -
 2. Graad Er det et Raad: Og - saa den Næ - ste er vor Næ - ste, Og det er

1. put I samme Mi - nut, Som vi be - gyn - der paa en an - den
 2. vist Og sandt, at til - sidst Bli - ver den Sid - ste dog den Bed - ste.

Erik Bøgh.